

חקירה חוזרת בדבר מותו המוזר של

אנרכיסט מפוקפק

מאת דריו פו

תיאטרון בית ליסין
תיאטרון צעיר

קהילה חוזרת בדבר מותו המזור של

אנרכיסט מפוקפק

קאוד'ה מאת דר'ו כו

תרגום: ניסים אלוני
במיו: אילון רונן
תפאורה: אדריאן ווקס
תלבושות: ענת מסנר
מוסיקה: גיגי אלקיים
חברה: פליס רוס

משתתפים:
שמואל וולוז'ני: המסיכי
חגית דסברג: מריה פלאטי
א.י.ש. חזן: השוטר
אבי פניני: ברטוצו
דורון צפירי (צפריס): פיזאני
רפי תבור: קווסטורה
גרי לוברוב: אקורדיוניסט

הצגה שובץ קטע מחוץ המחזה העלמה קהל מאת 1997
הנדקה וקטיס ודוקומנטרים מתוך דר'ה בעלם 1993.

מסך ההצגה: ששתים ועשרים כולל הפסקה

הצגה ראשונה: 19.5.94

להגה זו
שחקני התיאטרון
לעונת 94-1993

יונה אילאן-קשת
נילה אלמגור
נילה אמרי
טלמה בר-טביס
ששון גבאי
אורי גבריאל
דינה דורון
חגית דסברג
יולי הרניל
נסים זוהר
א.י.ש. חזן
טלמה סולוד
טינה טולין
הונו ירון
אסתי ירושלמי
עמוס לביא
אדי מוכתר
נאה מדינה
נוליאצו מר
תנה מרון
רבקה גימין
טלמה סדן
עדי סובר
יוסי סיקולאל
מנדי שרי
זרברט מלק
אלכס מלל
אבי בניני
אודלי סרל
דזימטרי ציטיניל
כבל ציטיניל
דורון צפירי (צפריס)
דבורה קירר
נבו קמחי
שי קמיטסיני
אבי שטר
דנה טרייד
רמי תבור

מנהלת התיאטרון
ציפי פינס
מנהל אדמיניסטרטיבי
צבי ירון
דזמטרוס
מוטי לנד
מנהלה
חשב התיאטרון - יוסי גורודניסקי
מכירת התיאטרון - טלמה גנר
מכירות - יואל דר-טל, דוד מור, יעל זיסקין
עזרת למנהל אדמיניסטרטיבי - חיה טשעיה
פרשום וריסוי בימור - אראלה בלז'ובסקי
מנהלת חרו' מתיים - לילך מנחם
מחלקת מתיים קופה - ענת גזית, איילת יעקובוביץ
קופסת ראשית - נבי חדר
קופאים - רבקה כספי, מיכל ספיר, דני מישורי, יזה כהן
מנהל חשבונות ראשי - קרול מלצמן
הנהלת חשבונות - חלמה טייטלבו, זוהר מורמן
מנהל סניף - יהודה גורודנישץ
מנהל יגור - דמי דקל
מנהל הפקה - אריה האובן
מנהל מופים ומחסן - משה נגן, איציק סלחני
מנה מחלקת - רמי לפיד, חמד שוחט
קונן - יונה ברנטשיין, אבסטיס זיקר, יקה ליישיץ
מזכירה - דבורה אהרון
עזרת טכני
מנהל במה - אילן חזן, אלברטו בנדר
תאורן ראשי - מאיר אלון
תאורנים - ראובן וולגר, שוקי אבו-עזריה
החברה - גיורא הרמן
מלבושים - יפה פיסן
רקוויזיטר - יוקטמו אלכסי
הנדסת מתיים - עידו אליאב

תיאטרון בית ליסין מוגל בפיתוח הכספי של
ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל
משרד החינוך והתרבות

תיאטרון בית ליסין, רח' וייצמן 34
טלפון הקופה: 69126653, 69127666-03
פאקס: 618349-03

נודל בלומברדיה ב-1926, בן להורים ממעמד הפועלים. מאז 1962 ידוע שמו ככותב קומדיות וכשחקן, בחיאתרות, מועדונים, וכן כדיון, ובטלוויזיה הלאומיים. עבודתו המוקדמת הייתה סטירית בהקפיה את זכויות הימין של העשירים, את המיסטיפיקציה של הרט ואת הצורות העיוור לסמכות. חלק גדול מעבודתו החדשה שואב מהשרא מנליו המחודש את מסורת הפרסה העממית - "הקמוזיה דלארטה" ומחברות העממית בכלל. בחד עם מה זמרי-עם ומוסיקאים, יצר מן מחוות שהתבססו על שירי עבודה ושירים עממיים בצירוף מנטומימה דרמטית. הראשונה בעבודתו אלה נקראה: "אני חושב על דברים ושר עליהם".

עם כינונה של ממשלה שמאל-מרכז לאחר הבחירות ב-1962, השיגו דריו מן ואשתו - מרקה ראמה, גישה לטלוויזיה. 20 מיליון איש צפו מיו שבוע במערכונים שלהם. חצייתו נוננו, בין השאר, אל הבנייה הקולחית, אל התעשייתיים ואל המאפיה. זה כבר היה יותר מדי עבור שירות הטלוויזיה הממלכתי והתנכחית צנזרו. על אף הפרסום רב, עזבו מן ואשתו את המצבי תחקירות הממוינים.

באמצע שנות ה-60 קוב דריו מן את התיאטרון הקומוניסטי"ל כדי להקים להקה חדשה, ה-Nuova Scena בחסותה של מחלקת התרבות של המפלגה הקומוניסטית האיטלקית (PCI) וזאת להצלחה כלתו וגילה באיטליה, בהפועותיה למני אלפי מועלים, סטודנטים ועקרות בית.

שיתוף הפעולה עם המפלגה הקומוניסטית הלך למישורן עד שהמחוזות החלו לכלול גם ביקורת על המפלגה הקומוניסטית עצמה ועל מוסדות הבורגנות המשתחים. באיטליה שלאחר 1968 וא אטטר ריה להציע תרבות סוציאליסטית מבלי להתחשב בפוליטיקה של מפלגת הפועלים הגדולה, מאחר ול-Nuova Scena הייתה הצלחה מסיבית ומשום שיכלה לארגן מולמוס חופשי ומתוח סביב הצגותיה, נאלצה המפלגה הקומוניסטית להתחשב ללהקה לבסוף ואף להחרימה.

ב-1970, ייסדו דריו מן ואשתו את הלהקה הנוחית שלהם שנקראה "התיאטרון הקולקטיבי של הקומונת" (Il Collettivo Teatrale de la Comune). תיאטרון "הקומונת" לא מקבל מימנה כספית מהמדינה או ממפלגות השמאל הגדולות, למרות עובדה זו, של להקה קהל קבוע של יותר מחצי מיליון איש, הבא לראות את הצגותיה הנוסעות בכל רחבי איטליה. באיטליה מקיימת תנועת שמאל מאורגנת שהיא הגדולה מטונה באירופה המערבית, ומאז סוף מלחמת העולם הייתה הפעילות התרבותית מרכזי חשוב באסטרטגיה של מפלגת השמאל. עובדה זו ומסרמו הרב של דריו מן, עוזרים להסביר את ההצלחה חסרת-התקדים לה זוכות הצגות הלהקה.

מחזותיו של מן פולטים להיראות כקטעים תפוזים חסרי מבנה. השיטה של בניית המחזות היא: אימפרוביזציה לפני ובמשך הרופעת, שיכתוב מחדש ללא הרף כדי שלא למרן אחר האירועים ונושית המחזה הכתוב לאחר מספר חודשים. המחזות מכילים מספר רב של פרטים על מאורעות בני הזמן הארועים וחיוני, כשפו משתמש בכל התחבולות הקומיות והדרמטיות שלמד במשך השנים.

פר אזה תמיד חשיבות כבידור הקהל, כפי שהוא ציין ב-1970: "מהם הצחוקים טאנו מניסיון? יטלנו גם לא להכניס אותם אם היינו רוצים בכך. אך הם מספקים אוויר לנשימה נורמים לקהל שיהיה קשוב יותר. קהל שאינו מורגל לעקוב אחרי דיון המשגל ללא הפסקות, יתחיל להשתתפים לאחר זמן מה ויבצר את הקשר עם הנושא הנדון... הבעיה היא לניס את כל האמצעים, הטובים ביותר שבמצב, כדי להציע לנושא, שהוא המעניין אותנו. זאת כל עוד האמצעים הם תיאטרליים".

"הקומונת" וזאה עצמה חלק מהמאבק של מממד הפועלים, יותר מאשר כפרשן פסיבי. היא מקרבת עצמה בכל מקום בו מקשים את השתתפותה - בשביות, בעבודת, בבתי-הרושת, בהכנות או בכינוסים ציבוריים. קשרי הלהקה עם השלטון ועם מקורביו מרומים הקיצוני היו ונשארו רגישים.

מחזותיו שהועלו בארץ: זני מחות, מיטה מטבה, צורך מיאט בחיים, ניסים ונפלאות בקופסאות שימורים, מיסטר בופו, הנמר.

החצנת, המחוללת במילאנו רופה שבאיטליה היפה, היא על ימנו הימים בכלל. רבקה נשמים הרי מצגות המהפצצות בתחנות ורבת, בנמוס, בבזו-שיטט ובסופומקטיס, קולות עממיים אך מוכרים של שביות, עיצומים, הרלפות, השמנות ורעש כלל בידור של חבנות והמתכשיות בין כל מן שיש לו יד או רגל - באיטליה, מכונן.

מטורף המשוגע על תהמשות, מתחפש לשופט-חוקר וחושף בחקירה-חזרת בעניין מוות מאוור מורו של אורכיסו די מופקס את: שחיות המדינה (באיטליה מכונן) טטטום השטרנים (רק באיטליה, מכונן) הגל הוגאה של ינוא-מייסטיים וינוא-באים (באיטליה וסביבותיה)

חסר האונים המסודרת והביטל של מנטי-החברה המחויים למינייהם (שם, פת, וכלל מקום) וכמו שנאמר בזמר אחר, טיפיליאני: "איי, מה מעשים המסורפים אך מה רבים הטיפיטים שאין להם סיבה לראות את הצגות המטורפות והגנות של המטורפים..."

נכתב לרגל העלאת חזרת של המזחה בשנת 1974. המחבר דריו מ מתאר בו את הרקע לכתיבת המזחה והתהדרה שחולל באיטליה. הוא העניו לרעיון של העלאת מזחה שנישאו למרכיב הוא רצח על־המדינה, כרילו, המגיע היה כחול של המסוכנות.

במשך אביב 1970 - צופי התאורטורן שלנו, שהיו בעיקר פועלים, סטודנטים ואינטלקטואלים מתקדמים ביקשו מאתנו לכתוב מזחה בקריק מלא על הטיורר במילאנו והרצח של פינלי. המזחה היה אמור לשלפ בנושאים הפוליטיים ובתוצאות של איירועים אלה. הסיבה לבקשות הייתה חוסר מדיה של איפורמציה בנושא. לאחר שהעיתונות נכרה את ההלם הראשוני של איירוע הטיורר, היא השתתקה.

העיתונות השמאלנית ובראשה "L'Unita" - סירבה לנקוט עמדה ותובילה את עצמה להערות כמו: "את אימודה מאדירה" או "הנסיכות הסובבנת את מותו של מינלו והרצח בנקיים לטיים בערפל ובאי רואות".

הם החליטו לחכות עד "שיבוע האור", לחכות, כלומר; להימנע ממזחה לוחמת. אבל לא, זה בדיקו חזון לצאת במזחה בכל האמצעים העומדים לרשותנו. כך שבני האדם שחושבים תמיד על דברים אחרים, בני אדם שאינם מרכיב בקריאה ואינם קוראים היטב ומתעניינים בענייניהם בלבד, ומסר להם - אך המדינה מסוגלת לארגון רצח בנום גם לארגון את האבל עליו. לעודר את זעם הציבור, להעניק סמליות לאלמנטים ויתומים, לארגן הלוויה ממלכתית בנוכחות משטרה בכוננות מלאה.

בחיילת חקיק פורסם הספר "הרצח על־המדינה באיטליה". זה היה מסמך דוקומנטרי מעולה, וגו חומר רב, ואומץ ונחישות של מחבריו, בסתמי - החל מהפסק קראוביטס בליטיים חקויים ונבו העיתון והמוציא לאור שלו.

באותו זמן חשבונו גם אנו, שיש לפעול מחר לכחוש את המזחה ולהצינו. ההתחלה הייתה בקרייקט מחקר. קבוצה של עורכי דין ופיתונאים העמידה לרשותנו העתקים של מאמרים שהוכנו שבניו פיתונים שמאלנים ודמוקרטיים - אבל, כאמור, לא פורסמו. למולנו, הניעו לידינו דוקומנטים שונים מחלילי המשפט ויכולנו לקרוא את קבדות בית המשפט כבשר מקרה פילי, שנכנת במגרות. הצלחנו לבלות דברים שרשית רצו לנו. כתבנו את הדראסט הראשון. בדרך הטבע זאת הייתה בעצם פרסה, כי כל הליכי בית המשפט היו גרוטסקיים וההרדנות הרשמית היו מלאות סתירות.

נרדע לנו, שאנו עלולים לעמוד כבני תביעה שמספית. למרות זאת החלטנו, כי לו רק המאמץ הרכיזי, אלא זהה הקרדנו - כלוחמים פוליטיים. הרבי חשבונו היה לפעול - ולפעול מחר. ההצעה הראשונה העלתה בחיבור התאורטורן שלנו בויה קולטה (מחסן שותחאם להגנת תיאורטורן). זו הייתה העללה מיוחדת במינה, בכל ערב אלוו הכרטיסים חצי שעה לפני תחילת ההופעה, ולקראת סוף המזחה מילאו הצופים את ירכית הבימה ואת כל הפולאריות המזחה נמסכה למרות הפרובוקציות, הפרעות של קבוצות קיצוניות ושיחות הטלתון האנונימיות שהאירו אותנו שיש פצצה בחיאורטורן.

למרות כל אלה, עודדו אותנו חברים ובהם עורכי דין, להמשיך במאבק והופעתנו נמשכו באולמות מלאים עד סוף יואר. קשיינו התחילו כשיצאנו לסיבוב הופעות, באולם שלנו היינו על המגשר הביתי. כשיצאנו ממילאנו, חברינו ניסו לשכר תיאורטורן. בתו קולנוע ואולמות יוקרדים להעלאת ההצעה. פעמים רבות סיברו לנו בעלי האולם, אך-על-פי שהיינו מוכנים לשלם עבור כל קונ אפשייר (רוחם אנו ודועים, שמפקד משטרה מקומי היה מעורב בעניין).

* העיתון רויטל של הפלמה דוקומנטיסטית ההיסקולט.

לעיתים קרובות, דבר הנראה כישלון נהפך ליציון. בבולוניה, למשל, סיבבו להשיכר לנו תיאורטורן מסמים ובו 1500 מקומות ישיבה. במקומו הצלחנו לשכור אולם ספרות ובו 6000 כסאות והנחמנים מילא אותה.

במשך הזמן התחלנו לתכנן שהמשטרה וכמה ראשי עיריות באו בביתם על השלטון ועשו די אחת כדי למנוע מידע פר הציבור - ודווקא את המידע הזה היינו חייבים להציא לאוויר העולם.

מ א ה ס י ב ה א ה א צ י ת' ת' ה ל צ ל ח ת ה ה צ ח ו ה

לאו ודוקא הלען על הצבעיות, חקריים הגלויים שנתפרו בסנות על-די נורמים ממשלתיים, עסקיים (שופטים, קציני משטרה, טרים) אלא מעל הכל הוא מצליף בדמעות התנין של הסוציאל-דמוקרטיה. "הזעם" שהשתחרר על-די "ניהוק", דמו סקנדלו, הסקנדל - הוא התקדוים של השיטה. ה"ניהוק" (תגובת העיתונות הסוציאל-דמוקרטית) בא לעולם באמצעות בום הסקנדלו, העיתונאי בלבד, כלי במאבק כן אומיתי. לכסוף התברר, שאותו מססד שיהיה קשור עם הרצויים, טאלן להוקיעם בהשפעת דעת הקהל. זעם האזרחים הדמוקרטיים נבר ואיים לחנוק את המססד.

אבל יש בו, במססד, מידה של שביעות רצון, כאשר הוא רואה לכסוף שהמנגנון המוסדות והרקוב תולה את האשם "בחלשים צולחים" וטוען, שאילו תופעות שוליות - קבועה זו ועוקבה לו לחושפת חירות וביטחון עצמי. המססד בולע חרובה לשיפור העיכול, ומיוע "הודו" לחברה המחרבנת מסוגלת לנקוט ולגבט את ישכנה בנייר מערזן ומבססם ואחר כך להריחו בהנאה. ובכך לחפות ולהסוות את הפשעים וההחלואים של איטליה.

בעת כתיבת הריטימה כבר הוצג המסחך 300-ועצם בו יותר מ-300.000 איש. עם הלחץ הימים נלה מדר המתוחות וטופפו נמקיעים חדשים. היה צורך לעדכן את המזחה והמססד שלו התחדד והחריף. עם מוחו של מלטרוגלי המבססו שציינים של ממש במזחה. כונתנו המיידית הייתה להראות, שהמדינה באמצעות אותו מנגנון ממשיכה לרצוח בשתימות, בנחישות ובלתי רתע.

בני אדם אלה שהחויקו בכלא את ולפרדה ואת חבריו בתקווה שימותו שם, בני אדם אלה שהיכו אדם צעיר ברחובות פיזה ואחר כך עינו אותו למות בכלא, בני אדם אלה דקרו מחפכן במרשה. בני אדם אלה מכינים לאיטליה סתיו של ריאקציה ואלימות. הם מפעילים דיכוי, סחיטה ואוימים נגד כל מי שאינו מוכן להרכיב את ראשו במרימה. לרוע מלמם הם יאלצו להכין, שאנו רבים והאפעם "ניהוק" שלהם יתקע ברגלם הם.

ברצוננו להביא, שהיאקוויסטים במזחה נשענים על שחזור הדוקומנטים האוטנטיים ממספט פנילי - לא היה צורך להציא מצב דמיוני כלשהוא.

"אין סכנה גדולה יותר משהפשותם של בני האדם ובמיוחד מאלה שניתן בידם הבה". עוד נקודה ראויה לציין - ברצע שמעו הארכיסקס לעצום מבעד לחלון אל אביב הרמפנת עברה במקום (במדרסה) קבוצת כתבים של עיתונים יוקרתיים ומוציאים ממילאנו, שחזרו ממסביב עיתונאים שהייתה במשדר הראשון של המשטרה.

ענת אסנר - תלבושות

בוגרת ה - Central School of Art and Design בלונדון, במגמה לעיצוב תיאטרון. מאז 1978 עיצבה תלבושות ותלבושות לעשרות הצגות ברוב התיאטראות, תיאטרונות הלימודים ובמספר סרטים, מורח לעיצוב תפארה בבתי'ם לאמנות בת'א לעיצוב ספר נוספים. בעבודותיה - בתיאטרון הבימה: תלבושות ל: השקיעה, הנפש הטובה מסצ'אן, גן ריקי ועל עקבותי ואנשים. בתיאטרון באר שבע: תפארה ותלבושות ל: מרוב בורדים, שהטמ את דודתי, הימפה האדום והקול האנושי. בתיאטרון בית לסיין: הזוג השנוי בצברות הקומיקאים. בתיאטרון הקאמרי: אבודים ביונקים. בתיאטרון לילדים ולנוער: תפארה ל: הקצנץ, שניים על הגג, ביקור ראשון, חוק סופרמן, מהיום שכל שרה, חופשה שכחתי ושמיחתי. על עיצוב התפארה להצגה מופט, זכתה כפרס התפארה והצטיין במסטיבל חופה להצגות לרוב 94. בקולנוע: תלבושות לכלול לחוסס הגדול

יפליס דוס - תאורה

בין ההצגות הרבות להן עיצבה תאורה: בתיאטרון בית לסיין: אורח בא, בין הצלצולים, מרד הימים, נבירת המדינה, יתומים, לולסה בילה, מיס דיווי, לידה של שבע, סמטות עם דודתי. בתיאטרון באר שבע: האנשים, רוחות קטן, מרוב בורדים, הקול האנושי, רכבת תחתית, סימבוכים, כטוב בעיניכם, יתוש בראש, אם הבית, סיפור סתיו, בנויה זרק, אדם בן כלב, מתקף 3 כתר, הפטרוט, במות ובריס: שחק אותה סם, זוגי שב משה הקרב, צווחא: טרטיפויס, אחרון. בתיאטרון הקאמרי: לילה טוב אמה, החילמי אחרון, לשבר את הצופן, הדלמה, פיקניק בחוטמסאי, יחסים מסוכנים, הלכה ויצר הפרפרים, הכבד הששה-עשר, פנימליון, מקבל חייו, בת העלים, החבולות, מקרב הדגינה. בתיאטרון הבימה: שחרות של שני אדונים. בתאן ירושלים: נולדו אפטיים, אהבה שיען, האופרה הישראלית החדשה: המדים, הסבר מסבילה, שקיפו אהבה, להקות מחול: בת שבע, בת דוד, התנועות, טווינס במחול, להקת יונה שייפלד, ענבל, להקת המחול "הינה" באנטורפן - בלגיה

חגי אלקאי - מוסיקה

לידה 1965 - דיזינגן. שירת בלהקת תה"ל ומיקוד דרום, בוגר ב'ים רחם (לאא ומוסיקה בת זמננו) בזמרת השרון ומשמש כמפיק מוסיקלי. בין ההצגות שהחלין להן מוסיקה: בתיאטרון עכו: המבשר בבית צבי; תלום ליל קיץ, יתויו איוב. בתיאטרון הבימה: החולה על גג פח לוט. בתיאטרון בית לסיין: הבית של מרדכי. בתיאטרון בית לסיין: הבית של מרדכי. בתיאטרון באר שבע: שרוף את זה. בתיאטרון באר שבע: מעקב באפילה. בחיידלברג

אדריאן ווס - תפארה

עובד בישראל משנת 1968. עיצב תפארות להצגות שהועלו באנגליה: נבירתו הנאה, אלקטרה, הקובה, אורסטס, איגיניה באאורה, הקמצן, נתן החכם, החולה המדומם, הג הסנדלרים, הסוחר ננוציה, מעלה הירד הקווקזי, קברני, איומה לה דום, התטא ועוטש, מלחמת שלום, ויזמיה ויליה, הלילה ה-12, תלום ליל קיץ, הדה בבל, מקבת ועוד. בישראל: בתיאטרון חיפה: נפש יהודי, נטו, מלשתיארת, סינדרום ירושלים, טרטיף. בתיאטרון הבימה: המלחמה בבית, פילומנה הלילה ה-12, מלון קטן בחד, משלבים, מראה מעל השר, סקס משפחתי. בתיאטרון הקאמרי: וולטה צרפתית, הביתה, הצלצול האחרון, דבש סרא, הגולם, אני לא רומנטי, בתיאטרון בית לסיין: מי מפחד מוירג'יניה וולף, קומדיה שחורה, פילומנה. בתיאטרון באר-שבע: טקס, קומדיה של בעיות, שש השחקנים, זון ז'אן, שלוש אחיות, כולם היו בני, שבריים ורולים, אם הבית, אהבה וזיכרון, באופרה הישראלית החדשה: נישואי פיגארו. וכן עיצב תפארות להצגות בח'ל: לנטו - בייסלדורף ובניו יורק. ולאוונט ולנה - בחיידלברג

אילון דונו - בימוי

משך שמונה שנים שימש כמנהלו האמנותי של התיאטרון הקאמרי וטבע שנים שימש כמנהלו האמנותי של התיאטרון חזאן ירושלים. עיבד וביים את מילדון 22, האידיוט, הרפתקאות החייל איבן ז'וקוב, חסות, קדימה בית'ר, ג'ונגל הכרז, ולומנה, צ'רלי קצ'רלי, אולמס, תלחמות היהודים. בצוותא בעית חזרה בתשובה, ויהי חזן, עמוד חרץ. בתיאטרון העירוני חיפה: בים את קומקום, מהכים לעזר. בתיאטרון בית לסיין: בים את סוגנת, קרייב, סיפור אהבה בשלושה פרקים, הקומיקאים (בשיתוף א.ד.ש.א). בתיאטרון הקאמרי: בים את טוב (על במו הצגה זו נכר הפרס 'ורד הכסף'), גדול קטן, שיקים, וולטה צרפתית, קסטור, דבש סרא, מיכאל קולחאס, חבל ששתי, אמה קורא', הדלפה, גם הוא אנאליס, ועם טונדי, זמנים אחרים, ענני זרע, מבקר המדינה. מאז 1984-86 נכה ע"ש משה הלוי על ככלול עבודותיו. ההצגה מיכאל קולחאס הופיעה במסטיבל אירובנד 1987-88, בגרמניה. ב-1988, במובלן 1988-89, בליננברג ובמוסקבה 1990-88. ב-1990-88 בים את קסטור בייבלרן שבגרמניה. ב-1990-88 אתם גם הוא אנאליס בתיאטרון המאלי במוסקבה. בתיאטרון באר שבע: בים את יתוש בראש ותוכנית בידור עם מוני מושונוב ושלמה בר אבא.

יסיים אלוני - תרגום

תרגם מחזות רבים ביימים: יתוש בראש מאת ל'ור' פרו, השנים הקלילות מוירדן מאת שקספיר, קולי קולות קלים מאת מיקל פריין, הצלצול האחרון מאת סימון גריי, וולטה צרפתית ומלון קטן בוג מאת ל'ור' פרו, הביצה, גם הוא אנאליס, החולה המדומם, שחרות של שני אדונים, מחר מחזות ומבימים. בין תרגומיו האחרונים, נוסח עברי להצגה אוטלו מאת שקספיר. אדרן וולפון עיבד למחזהו של בן ז'ונסון וולפונה. בימים אלה יצא בדפוס מחזהו נמליאן חי' או מל.

אבי פניני - נרסעין

בוגר בית הספר לאמנות הבמה בית צבי. השתתף בתיאטרון חיפה בהצגה **תמזים**. הופיע בתיאטרון חזן במשך 10 שנים והשתתף בין השאר בהצגות: **משרתם של שני אוניס**, **מרתון**, **צלילי קצ'לר**, **רשומון** ועוד. הציג שלושה ביה"ס למוקונים, **אגדת שלוש** ו**ארבעה**, הציג שזכנה במסד בעיר דוד בשנת 1981. בתיאטרון בית ליסין: **מר הימאיס**, **הזוג המזרח**. בתיאטרון הבימה: **המשפט**, **טירנות**, **הבית ברחוב שיעין** ועוד. בתיאטרון יובל: **הזמן הערוב** בתיאטרון באר שבע: **קומדיה של טעויות**, **מוחמה רבה** על **לא דבר**, **ישוש** **בראש**. בתיאטרון הקאמרי: **החולה המדומה**. מופיע במפגעי מולטימדיה בנימוסק ת"א, ובמפגעי יחיד לנוער ולמבוגרים מפני תיאטרון.

דורון צמיר - ניואני

בוגר הסטודיו של ניסן נחבי. עזר בהשללתו. שיחק בתיאטרון בית ליסין ב-**כולס היו בני חוץ מעמי**. בתיאטרון הסימטה: **האורחת**, **משולש יחושע**. בתיאטרון הפרטי: **האוזן הפרטית והעין הציבורית**. בפסטיבל לתיאטרון מקורי 1993: **משחק ילדים**. שיחק בעכשרה סרטים ישראלים חרים, וכן בטלוויזיה הכללית בצוות הסטריי הקבוע של סיבה למסיבה. משך חמש שנים שיחק בטלוויזיה כתפקיד פופטיץ בביתה "סערה בכוס תה" במסגרת התכנית, וחו זה. כתב וביים שלושה מחזות, סרטיים וכן את סדרת הטלוויזיה **לכל משחק**, בטלוויזיה החינוכית.

שמואל וילוז'ני - הנסיני

בוגר בית צבי 1979. שיחק בתיאטרון הבימה בהצגות: **הקזיה חוזרת בדבר** **מותו המזרח של אנריקט מוקסק** - **קוסטורה**, **היללה ה-12** - **סבסטיאן הקטן** - **ולר**, **פילמונה** - **ריקודו**, **התובה** - **בוקי**, **יושע עגל** - **יושע עגל**, **בונקר** - **אלפונס**, **המלט** - **הרוצח**, **בית ספר לנשים** - **הוראס**, **בחורים טובים** - **קאפי**, **משרתם של שני אוניס** - **טרופלציני**. היה שותף להקמת "תיאטרון הספרים" ברמת גן, שם שיחק בהצגת הבט **אחורה בועס** - **גימי מרטו**, **יורדים העירה** - **ולך**, **מר סליק** - **מר סליק**. כמו כן שיחק בתיאטרון באר שבע בהצגות **חלום ליל קיץ** - **אוברון** ו**בנקומדיה של טעויות** - **אנטוניוס מאפוס**. בתיאטרון בית ליסין: **נדוני אלטונה** - **פרנק**, בתיאטרון הקאמרי - **מכתבי אהבה**. הופיע בין השאר בסרטים: **ת"א-ברלין**, **לא עם זין**, **אבאלה בוא ללונה מארק** - המתעד את סיפור המסע המשפחתי שלו לפולין. השתתף ברדמות הטלוויזיה: **שם נרדף**, **בוצ'ה וכל דיכמן**. מופיע בסטנד אפ קומדי. כתב וביים את **מי רצח את פינקוי במסגרת מתי**.

רבי תבור - קונסטור

בוגר בית הספר למשחק בית צבי. בשנים 75-73 שיחק בתיאטרון העירוני באר-שבע, שיחק בתיאטרון הבימה בשנים 75-80, 10 שנים שיחק בגרמניה ובשווייץ, השתתף למסעלה 50-60 תקופת שנות, וב-15 סרטיו טלוויזיה, גילם תפקידים ראשיים בהצגות בח"ל בשנים 89-1980: מאוסט - מאוסט, אורינווי אוי - ג'ירי, ידיים ממלכיות - הוגו, שלוש המוסקטרים - ארמיס, של מי החיים האלה לעזאזל, רומיאו ויוליה - סיבלטו, חו וליה - רומיאו, בקור הגברת הנקנה - בעל 7, קן הקוקייה - מרטיני, האישה המים - הוגו, נשקיי קייט - לורנצי, זורבה הזונה - ניקול, ועוד. בתיאטרון באר-שבע בשנים 89-1993: שם השתתף (רובו אורז), ברוניג - סטבר, בשתי תיאטרון בית ליסין, מפיסטר - הנריאל, ממש משוש - מארק קיטלס (בשיתוף תיאטרון בית ליסין), שלוש אחיות - ורשינין, באופן יחסי - פיליס, ציד המכשפות - מגדל, כולם היו בני - ד"ר בייליס, כומר לזן היל, אחים לנשק - אריק, הוגו, כולם היו בני - ד"ר בייליס, שוברים גרליים - מרפי טרנס אויך, זינג - לורד ארני/דה קופ, אם אביה מתיב, יתוש בראש - רומן טורניל, ג. טנצפליי - מארק, בתיאטרון בית ליסין: משעות יעד - תרי - מלנג, הית של מוויין - ד"ר וואלי.

א.י.ש.חזן - השומר

1961 - נולד בצפת. 1971 - עלה לארץ. בוגר בית צבי, 1987-1987 - שחקן קבוע בתיאטרון החאן הירושלמי. השתתף בהצגות: רופא בעל כורחו, נולדו אשמים, נטי ברזי, מי תהום, לילה במאי ועוד. הילר חולם בתיאטרון קטעים מן החיים בנושף סתם ככה, אני עוד אצא את השוען הזה החוצה הצגת יחיד בתיאטרונטו 84. ובחצות הלילים: המסע בעקבות המלך הכחול. דיעו חוזום יחד עם אדוארד הושר הצגת רחוב לילדים. מדרך דרפה ובמאי בבתי ספר תיכוניים בירושלים.

ג'יטא דסדגור - מריה בלאמי

בוגרת בית צבי '86. שיחקה בתיאטרון ב"ש בהצגות: על קולת דעת וצבעיות - יעטכן, מקהלת אי-הסכמה - ליסי, תמונת ציד - פאולה, תימונת על - תנאי - אורח, אילוף הסוררת - ביאנקו, קומדיה של טעויות - לוציאנו, מומחה רבב על לא דבר, מפיסטר, זודותו של צ'רלי - קטי, בורגניס - צוואבה (בשיתוף תיאטרון בית ליסין), יתוש בראש - נבי הסטנאום, בתיאטרון החאן: אביט מתעורר, הרומא בעל כורחו - אשת הרומא בתיאטרון הבימה: משחק כמל - הארטה. בתיאטרון לילדים ולנוער - מעלה הקחות, קרחת טופי נוער. בפיסטיבל עכו '88: פרס ארסני - היה כבר עדיף לחיים בראיים - ברטה הונוה. בתיאטרון נה: השימועניק. בטלוויזיה: הגישה שבעה וחצי את המנית הלילים של אשטר וחיות בקולנוע: שיחקה בסרטים: גולם במעלה - עליו נכתב במרס האקדמיה לקולנוע 93 שחקנית השנה. קיודד על החוק, ארץ חדשה, 1 - אחיה הגנים - בתקופת הארשי, כמק עם הבטיג גמר של סטודנטים - גרמ עוף ועוד, ובתסדירי פרסום.

ב ר ו ל ג

ביל 12.12.69 התמוצצה פצצה בבנק החקלאי במילאנו והרגה 16 איש. בינתיים, התמוצצה עוד פצצה בבנק ברוסא וגם שם היו נמגעים. עוד פצצה נולחלה במצבת החייל האלמוני. מטטרת מילאנו עצרה את האנרכיסט פילי והאשימה אותו בפטיש. במקרה סוימת בחקירה עף האנרכיסט דרך החלון של תחנת המטטרה. באותו יום נאסר עוד אנרכיסט נוסף, רקרן מקצועי. הוא נחשד בהגתת הפצצה במילאנו. זה מזכיר דבר דומה שקרה בניו-יורק ב-1921, כאשר אנרכיסט ושמו מסלדו עף דרך חלון תחנת המטטרה בערך באותו זמן שסאקו וואצגי נאסרו בגלל פטיע שלעולם לא הוכח.

לסיפור הזה אין שום קשר עם הסיפור באיטליה, רק דבר אחד משותף - אהנוגו יטליס להגיע לירי משקנה שלהרבה אנרכיסטים יש "אריאה פיקס" לשם קודד החלון, כי הם מאמינים שיכולו לעוף. הם לבח אולוח, שכלשו עינו מסר או שונים למני הארטה, הם יפתחו את דודעיהם, יעינו את גליהם ויעופו למעלה.

כמה שטיקפים חשב בממה, שאנרכיסטים מסוגלים לעוף, אבל הם ריסקו עץ עצמם על הארטה רק כדי להבין ולסבך את המטטרה ואת מסיודת השלטון האחרים בממה.

מכל מקום בחקירת המות של האנרכיסט במילאנו חזיק החייטן וכיסה גבן במנהג. הכיח שאנרכיסט הרוקן חף ממשש לאחר שיסב 3 שנים בכלא.

כמה פעמים הופעל לחץ ציבורי על הרשויות לפתוח בחקירה מחדשת על מות האנרכיסט ממילאנו, פילי. אבל המסודות והרשויות דחו זאת.

במשי הומון נוצרה מסודות על התאמת המחוזות של מו לתנאים הפוליטיים והתרבותיים השורדים בכל ארץ. הצרופה מוזמן להפעיל את דמינו ואת היצירותיות שלו.

כרטיס לרקמת התולעת האחרונה בארץ ב-1984.

לילדים
עד גיל 6
הטיפול במר"מ
חינם

תיאטרון בית לסימון
תיאטרון צעיר

הצגות עונת
תשנ"ד 94-95

ה מ ל ד

מאת שמואל הספרי

מסעותי עם דודתי

מאת גרהאם גרין

פילומנה

מאת אדוארדו דה פיליפו

הבית של מרווין

מאת סקוט מק'פירסון

הקהל שלנו לא מבקש הדרו

**מר"מ - מדכזים לרפואה מיידית
של קופת חולים כללית**

כשהמסך יורד, כשהתיאטראות נסגרים, כשהשחקנים והקהל הולכים הביתה, יש עוד מקום אחד שממשיך לעבוד - המרכזים לרפואה מיידית של קופת חולים כללית.

במר"מ - מיטב הרופאים המומחים, שירותי אחיות, א.ק.ג., בית מרקחת, מעבדה ושירותי משרד, העומדים לשירותכם מ-7 בערב ועד הצות.

06-556914	נמרת עילית	09-981175 (23:00)	רמתיים	03-4471985	רמת השרון	03-100453	תל יאבוב
06-549675	נמרת א'	08-552781	אשדוד	03-5013171	חולון	02-706433	ירושלים
03-499978	תל יאבוב	09-403591	נתניה	09-451114 (22:00)	רעננה (23:00)	04-568200	חיפה
04-914831	עכו	06-970431	צפת	04-762848	ק. מוצקין	07-292828	באר שבע
03-9251350	פינת	09-592333	הרצליה	04-883270/1	כרמיאל	06-328546	חדרה
08-456456	רחובות (23:00)	08-729555	טבריה	03-5364483	יפוד (23:00)	04-828802	נהריה
						03-5760960/2	רמת גן

קופת חולים
כ ל ל י ת
החברות הכלליות

הטיפול
הרפואתי
החירום
החייב

בקרוב

דואט לאחת

מאת טום קמפיונסקי

דודו טייטלבוים

הפניקס הישראלי

הוא לא יאמור ישראלית

קבוצת הפניקס הישראלי תומכת באמנות ישראלית

Accidental Death of an

ANARCHIST

by Dario Fo

Translated by Nissim Aloni

Directed by Ilan Ronen

Set by Adrian Vaux

Costumes Designed by Anat Mesner

Lighting by Felice Ross

Music by Hagai Ellkayam

Characters

MANIAC Shmuel Vilozny

MARIA FELETTI Hagit Dasberg

CONSTABLES I.J.S. Hazan

INSPECTOR BERTOZZO Avi Pnini

INSPECTOR IN THE SPORTS JACKET

Doron Tsafirir (Tsafiris)

SUPERINTENDENT Rafi Tavor

Accidental Death of an
Anarchist

by Dario Fo

Beit Lessin Theatre